

UNUTAN UNUTULUR

Nureddin Yıldız'ın 02.11.2014 tarihli (30.) Şehzâdebaşı Camii Sohbetidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahiRabbi'l âlemin ve sallallahu ve sellemeâlaseyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahibihi ecmaîn.

Âlemlerin Rabb'i Allah'a hamd, efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli Mü'min Kardeşlerim,

Bir galeriden yeni araba satın alan birisine "Senin arabanın kapısı var mı?" diye sorulur mu? "Araba aldım" diyene "arabanın kapısı var mı?" diye sormak, ya arabanın ne olduğunu bilmemektir ya da akıl eksikliğidir. Çünkü kapısız araba kullanılmaz. Böyle bir soru soran insana "at arabası almamış, dört tekerlekli, motorlu araba almış" denir.

Değerli Kardeşlerim,

Dinimiz İslam Allah'ın Kur'an'ında, Peygamber'inin sahih hadislerinde ne emrettiyse neyi de yasakladıysa odur. Bunlardan bir tanesinin bilinmiyor olmasına ya da bir Müslüman'ın Allah'ın Kur'an'ında, Peygamber'inin de sünnetinde sahih hadislerinde emrettiği ya da yasakladığı şeylerden birisini taaccüple karşılayıp "bu Müslümanlığın bir parçası mı?" diye sorduğunda biz bu insana "senin arabanın kapısı var mı?" diye sorana bakıldığı gibi bakarız.

İslam, Allah'ın indirdiği gibi hâlâ taptaze, el değmemiş olarak ayaktadır elhamdülillah. Arabanın kapısı olur mu, olmaz mı diye sorulamayacak kadar açık ve net bir şekilde Allah'ın dini elimizdedir.

Kardeşlerim,

Arabayı sadece tekerlekten, bir de motordan ibaret zanneden araba kültüründen ne kadar anlıyorsa, İslam'ı Ramazan'da oruç tutmak, yaşlanınca hacca gitmek, cumalara da camiye gitmek, ölünce de camiye götürülmek olarak anlayan da bu kadar anlıyordur.

Akraba ile organik bağı koparmamak anlamındaki sılayı rahim, namaz gibi, oruç gibi, hac gibi, cihat gibi Allah'ın bizzat Kur'an'ında emrettiği şeylerdendir. Peygamber'inin sahih ve sarih hadislerinde "Allah sizden bunu istiyor" dediği şeylerdendir. Müslüman olduğu hâlde sılayı rahimi yani akraba ile canlı, aktif ilişkiyi bilmeyen, uygulamayan Müslüman "arabanın kapısı var mı? İçeri nasıl giriyorsun?" diye soru soran gibi İslam'ı uzaktan seyreden birisi olabilir.

Camilerden namaz kılmak kadar akraba ile ilişki kurmak da Müslüman olup olmamanın ölçülerindedir. Birisi çıkıp "biz çocuklarımıza İslam'ın şartlarını öğretirken, 'bu şartlardan bir tanesi de teyzenin elini öpmektir, amcanı ziyaret etmektir' diye öğretmemiştik. Hani İslam'ın beş şartı vardı?" diye sorarsa ona: "bu, o kadar hayatın içindeki bir olay, 'arabanın kapısı var mı yok mu' diye sorulup öğretilmeyecek kadar açık bir şey olduğu için, bir insana sılayı rahim diye bir şey öğretmek bile gerekmez, çünkü o insandır." Hiç araba reklamı yapılırken "kapısı bulunan araba satılıktır" denildiğini gördük mü? Kapısız araba satılmaz ki zaten.

İslam insan dinidir, insan da anası, babası, amcası, halası, dayısı, teyzesi olan insandır. Bir insan düşünün anası, babası, halası, dayısı, teyzesi yok. Böyle insan olmaz ki. Yeryüzüne geliş tarzını tepelemiş birisi, insan olamaz ki Müslüman olsun. Halayı, teyzeyi, dayıyı, amcaı, anayı, babayı yok saydıktan sonra Allah'ı var saymak mümkün değil ki. Yaratılışı inkâr ettikten sonra neyin secdesini yapacaksınız?

Kardeşlerim,

Nefsimize ağır da gelse, anlamakta zorluk da çeksek sılayı rahim, Bedir’de, Uhud’da cihadı yapılan bu dinin Allah ile bağı kurulan temel esaslarından birisidir. Çünkü İslam, insanlık dinidir. İnsanlığın olmadığı yerde İslamlık iddiada kalır. Anaların, babaların evlatları tarafından ağılatıldığı toprak İslam toprağı olamaz. “Allah’ın Şeriat’ını ve dinini yüceltmek için anamı ağılatıp seninle cihada geldim ya Resûlullah!” diyene peygamber aleyhissalatü vesselam ne buyurdu? “ Ağlattığın gibi sen git, onları güldür” buyurdu. Peygamberle cihat bile ancak annelerin babaların ağılatılmadığı topraklarda mümkündür. Çünkü İslam insana inmiştir, karşısında insan ister.

“İnsanlığın kaybedildiği yerde namaz, namaz değildir. Oruç, oruç değildir. Kendi anne babasının esefle ve kahırla iftar sofrasına oturduğu bir zamanda başkalarının karnını doyurduğu için mutlu bir iftar yaptığını zannedenler, Allah’ın dininin dışında bir anlayışla bunu yapıyorlardır. Hiçbir muhteşem iftar sofrası, otellerde, salonlarda, meydanlarda, çadırlarda verilmiş iftar sofrası tebessümle çocuğuna bakan bir annenin, babanın oluşturduğu sevabı oluşturamaz. Evet, yetimle, kimsesizle ilgilenmek Allah’ın emridir ama herkes sıralamayı izleyerek Allah’a kulluk yapmalıdır.

Dinimiz İslam, adım adım Allah’ın kulluğunda yürümemizi istiyor. Bizim sıçrayarak değil, yürüyerek Allah’a ulaşmamız gerekiyor. Sıçrayarak ancak hedefsiz noktalara düşülebilir.

Kardeşlerim,

İslam, insanlık dinidir. İnsan duygusaldır, yalnız kaldığında, anasından, dayısından, akrabasından uzak kaldığında yabancılaşır, insanlıktan değer kaybeder. İsimlerini saydığım anne-baba, onların birinci dereceden yanları olan amcalar, halalar, dayılar, teyzelerden oluşan -mahrem olan- akraba ile bunların çocuklarına –anne, babadan ve kişiden uzaklaştıkça akrabalığın seviyesi düşer şüphesiz- akraba diyoruz. Bu akraba ile kâfir bile olsalar, insanlık şartlarında bir arada yaşamayı becermek Müslümanlıktır.

Müslümanların zenginle, fakir akraba arasında ayırım yapabildikleri durum Medine Müslümanlığı dışındaki bir Müslümanlıktır. Üçüncü dereceden akraban olan amcanın oğlunun kayınçosu ile zengin olduğu için yakın ilişki içerisinde olduğu hâlde babanın kardeşi olan amcaya asgari ücretle geçinen veya emekli birisi olduğu için bir türlü vakit bulamayan toplum, özü bu olan toplum Ümmeti Muhammed’in toplumu değildir. Çünkü kardeşlerim, namaz ve oruç gibi, hac gibi, kurban ve cihad gibi Allah’ın kullarından istediği şeylerden birisi de sılayı rahimdir.

Sılayı rahim, dinden bir parçadır. Müslümanlığımız nasıl namaz deyince anlaşılıyorsa, bir vakit kaçırın hakkında “yaa, iyi adam ama sabah namazlarına kalkmıyor!” diyerek eksiklik belirtiyorsak, Ramazan’da otuz gün oruç tutanı iyi Müslüman ama beş gün tutmayanı “kırpıntılı bir Müslüman” olarak görüyor ve Allah’ın emrini tam yapan, yarım yapan, yapamayan diye ayırıyorsak Allah’ın emirlerinden bir emir olan sılayı rahime karşı da bakışımız böyle olmalıdır..

Müslümanlık dünyada henüz kâmil olarak yaşanmadığı için sılayı rahim yapmayan birisine belki kiralık ev verilebilir ama amcaı, dayıı, halayı, tezeyi unutanlar, kıyamet günü kendilerini unutulmuş bulacaklardır. Dünyada sakalı olmayan bir Müslüman’ı, “iyi Müslüman değil, hacca gitti sakal bırakmadı” diyerek ucuz bir fiyatla satıp gidebiliyoruz. Ama aynı Müslüman’ı amcasını, dayısını, halasını beş senedir görmediği hâlde kınama ihtiyacı hissetmiyoruz. Arabanın kapısı olsa da olmasa da önemli değil zannediyoruz. Hâlbuki kapısı olmasa ona araba denmez. Evet, araba motordan, kaportadan oluşuyor ama kapısız işe yaramıyor. Aynı şekilde İslam da namazdan, oruçtan oluşuyor ama Allah Kur’an’ında, Peygamber’inin sahih sünnetinde sılayı rahimsiz bir Müslüman’ı kabul etmiyor.

Kardeşlerim,

İmam Buhari'nin rivayet ettiği bir hadis şerifte Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki:

“Akrabalık Rahman'ın tuttuğu damarlardan bir damardır.”

Dikkat ediniz! Rahman, Allah demektir. Yani sılayı rahim O'nun önem verdiği kollardan bir koldur. Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem “Ve Allah buyurdu ki sılayı rahimi yerine getireni kabul ederim, sılayı rahimi kaldıranı da kaldırıyorum.” Tıpkı “acaba namaz kılmayan bu dinden olabilir mi” dediğimiz gibi Allah “sılayı rahimi olan benimledir, olmayan da benimle değildir” buyurmaktadır. Çünkü İslam sadece camilerde namaz kılmak dini değil, aynı zamanda yaşlı dedelerin bulunduğu yerde tebessüm etme dinidir. Anaları, teyzeleri ağlatmamak dinidir. İslam budur.

Biz, İslam deyince, iyi Müslümanlık deyince kendimize göre listeler çıkardık ama asıl listeyi Allah oluşturuyor. Bunun için değerli kardeşlerim, her şeyden önce dinimizi Allah'ın “bu dindir” dediği liste üzerinden anlamalıyız. Rabb'imiz o listede sılayı rahim diye bir madde koyduysa sılayı rahimi, bir büyüğümüzü tenezzül edip ziyaret etme düzeyinden çıkartmak zorundayız. Abdest alıp namaz kıldığımız gibi, sahura kalkıp oruç tuttuğumuz gibi, ihrama girip haccettiğimiz gibi arabamıza binip teyzemizi, halamızı, amcamızı, dayımızı ziyaret ederiz. Elbette Beytullah'ı ziyaret etmekle, Mehmet amcamı ziyaret etmek ecir olarak aynı değildir ama ikisini de emreden Allah'tır. İslam'a baktığımız pencerenin küçüklüğü veya büyüklüğüne göre bu konuyu anlamak zor veya kolay olacaktır.

İslam'ı sadece abdest alıp namaz kılmaktan ibaret zannederek kendisini doğurmuş annenin annesini, kendisini büyüten babanın babasını sonradan edindiği arkadaşlarından daha düşük tutan, akrabalarından kopan, arkadaşlarına vakit bulduğu hâlde yakınlarına vakit bulamayan insanlar elbette bu konuyu yersiz ve ağır kabul edebilirler.

Kardeşlerim,

Din Allah'ındır. Cennet de Allah'ındır. Cenneti de dinini yaşayanlara verecektir. Allah'ın, Arş'ında verdiği karar budur. Dinin parçalarından biri de sümükleri akan halanı ziyaret etmek, gönlünü almaktır. Buna sılayı rahim diyoruz. Dinimiz İslam'ın namaz gibi parçalarından biri olarak sılayı rahimi konuşuyoruz.

Sılayı rahim, kültürel birikimimiz, örf ve geleneğimiz değildir, imanımız ve cennet umudumuzdur. Kıyamet günü dirildiğimizde, kara, yağmura rağmen soğukta abdest alıp imam efendinin arkasında sabah namazı kıldığım için “Ya Rabb'i bana sevap ver” diye bekleyeceğiz. Vallahi ve billahi kıldığımız sabah namazının, okuduğumuz Kur'anların, verdiğimiz sadakaların sevabını umup sıratla heyecanla “bu sevaplar bizi kurtaracak” diye beklediğimiz gibi amcamın, dayımın halamın ve herhangi bir akrabamın, -sılayı rahim nasıl gerektiriyorsa- ziyaretini yaptığımda, gönlünü aldığımda topladığım sevaplar da Allah'ın cennetine girmemin sebeplerinden biri olacaktır. Belki beş yüz sevap sabah namazından, iki sevap da teyzemin elini öpmüş olmamdan aldığım için bir sevabın günahlarımdan fazla gelmesiyle cennete gireceğim.

Benim sümüklü, salyalı, ne dediğimi anlamayan, ikide bir üstüme düşen, ne konuştuğunu anlamadığım, onun da beni anlamadığı ama el işareti ile “aferin oğlum iyi ki ziyaretime geldin” dediği için sevap kazandığım teyzemin, halamın, amcamın, dayımın, babamın veya dedemin cennete girmeme sebep olacağını hiç kimse unutmamalıdır. Çünkü Allah namaza sevap vadettiği gibi, Peygamber'immin öğrettiği sılayı rahime de sevap vaat etmiştir.

Kardeşlerim,

Peygamber Efendimiz aleyhisselatu vesselam çok net bir şekilde Müslim'in rivayet ettiği bir hadis şerifte -sembolik bir anlatım olarak bunu kabul ediniz- buyuruyor ki:

“Sılayı rahim, -bir ifade olarak, bir değer olarak- Allah'ın Arş'ına yapışıp kaldı, “Rabb'im beni ayakta tutanları sen de ayakta tut, beni unutanları sende unut” buyurdu. Allah da buyurdu ki “ben seni unutanı unuttum.”

Ey mü'min, ey Müslüman!

Sen dedeyi, nineyi, amcaı, halayı, dayıyı unuttuğun için Allah “unuttum seni” diyor. Unutan unutulacak çare yok.

Kardeşlerim,

Biz 'sosyal bir toplum' değiliz, mü'min bir toplumuz. Okulda öğrendiklerimiz veya televizyonlarda izlediklerimiz bizim kültürümüzü oluşturamaz. Biz hayat tarzımızı iman ettiğimiz Kur'an'dan ve Allah'ın bize rehber olarak gönderdiği Peygamber'inden öğreniriz. “Ben, teyzemi, halamı birinci dereceden akrabamı unuttum, Allah da beni unuttu, helak oldum” diye düşünürüz. Allah'ın emri olan sılayı rahim için yola çıkıp arabaya, dolmuşa, otobüse bindiğim zaman, her ne kadar benim için hacca gider gibi uğurlama töreni yapılmıyorsa da melekler “yolun açık olsun” diye bana muhakkak dua ediyorlardır. Hacı flaması giydirilmemiş olmamın bir değeri yoktur. Hacılar gibi uğurlanmasam da milli kıyafet giymesem de özel çanta yaptırmamam da akraba ziyaretine gittiğim için Allah benimle, melekleri benimledir.

Kardeşlerim,

Her şeyi bana en doğru olarak söylediğine iman ettiğim Peygamber'ime güvenerek söylüyorum. İmam Buhari ve İmam Müslim sahihlerinde rivayet ediyorlar.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem dedi ki:

“Rızıkının genişlemesini isteyen yani çok kazanç isteyen ve ömrünün uzamasını isteyen sılayı rahim yapsın.”

Ben de Peygamber'ime güvenerek diyorum ki:

İşi iyi gitmeyenler! Akraba ziyaretine çıkın. Ölümünden korkup çok yaşamak isteyenler çok sılayı rahim yapın. Çünkü geniş ve bereketli bir rızık, zevk alınarak yaşanan bir hayat, Peygamber aleyhisselamın lisanında sılayı rahim şartına bağlanmıştır.

Sılayı rahim, bir kültür müdür din midir? Sılayı rahim, bir lütuf mudur, ihsan mıdır, yoksa umut mudur?

Rızıkının çoğalmasını isteyen, ömrünün uzamasını isteyen sılayı rahime ilgi gösterecek. Peygamber Efendimiz aleyhisselamın sılayı rahimi anlatan bu beyanı, rızık genişliği veya ömrün kısalığı ile kalmıyor.

Kardeşlerim,

İslam, Peygamber'inin tanıttığı ve Kur'an'ın anlattığı gibidir diyoruz. Kur'an sılayı rahimi yani akraba ile organik bağlantı hâlinde, aktif ilişki içerisinde olmayı emrediyor. Bunu da “ne olursunuz bir arada bulunun, lütfediverin, nezaket gösterin, tenezzül edin” diye emretmiyor.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Müslim'in ve Buhari'nin rivayet ettiği hadiste, Medine'de kanunu koymuştur.

“Akrabasıyla ilişkisini kesen cennete girmeyecektir” buyurmuştur.

“Allah rahmet etsin” demekle rahmet sağlanmıyor.

Sılayı rahim; bu Ümmet’in kültürel birikiminin adı değil, namaz gibi, oruç gibi Allah’a iman ettiği değerlerden bir değerdir. Peygamber kanunu, Medine standardı budur: Unutmak yok, yoksa Allah da seni unutuyor. Allah’ın seni unutması, sana cennette yer ayırmayacağı demektir.

“Efendim, sılayı rahimi kesen cennete girmez sözü zor girer, epey yanar” demek midir?

Ne demekse o demektir, ben bilemem! Peygamber böyle dedi ve gitti. Bu cümleyi evirip çevirip işimize yarayacak hâle getirirsek kendimizi mi aldatmış oluruz, yoksa boşuna kürek mi sallamış oluruz onu da bilmiyorum. Ama çok sahil, yüzde yüz doğru olduğuna inandığımız bir söz dinledik kardeşlerim.

Öldüğünde “akraba ilişkisi yoktu” denecek düzeyde sılayı rahimi koparan, cennet umudunu koparmıştır. Demek ki biz, namazda, oruçta sevabı gram gram topladığımız gibi her öptüğümüz teyze elinde, hala elinde de gram gram topluyoruz. Ona da Allah sevap yazıyor. İslam budur.

İşimizin yoğun, derdimizin çok olması, “vakit bulamam, onlar beni zaten küstürmüşlerdi ” bu sebepleri bilemiyorum. Peygamber’in camisinin kürsüsünde bu konu konuşulması gerekiyor onu biliyorum.

Şimdi kardeşlerim, Peygamber aleyhisselatu vesselam, “namaz kılmayan Müslüman olamaz” diyor. Çocuğumuzu namazı öğretsin diye hoca efendiye gönderiyoruz. Hoca efendi namazın şartı olarak abdesti, taharet bilgisini öğretiyor.

Allah için söyler misiniz, çocuklarımız İslam dinini öğrenirken sılayı rahimi bu dinin bir parçası olarak öğrenmediği sürece İslam öğretilmiş olur mu sizce? Keşke çocuklarımız Kur’an’ı hatmetmeden önce arabanın kapısı olan arabaların varlığından haberdar olsalardı. Kur’an’ı hatmetmiş ama hatmettiği Kur’an akraba bağıni koparanları müfsitler olarak tanıtıyor. Hatmetmiş, bunun için törenler yapılmış, bisikletler alınmış, fotoğraflar, filmler çekilmiş buna rağmen çocuğun Kur’an’ın emri olan sılayı rahimle bağı yok. Bu, kavanoza doldurulmuş balla, soframıza konmuş bal arasındaki farktır.

Kardeşlerim,

İslam hayat dinidir. İnsanlık dinidir. Sılayı rahim namaz gibi pratik bir iştir ve hatimden önce gelmelidir. Hatmeden birisi hatim töreni yapılan günün sabah namazını kılmazsa o hatim onu kurtarır mı? Bugün hatmettiğin için namaza bir gün mola verilebilir mi? O başka, o başka değil mi? Sılayı rahim de böyledir.

Kardeşlerim,

Çocuk eğitim programını değiştirelim artık. Ucundan tutulmuş, parçaları toplanan İslam değil, Medine’de Resûlullah’ın emanet ettiği İslam çocuklarımıza din olarak öğretilsin. Biz, parça parça ettiğimiz İslam’ı beğenimize göre, zamana göre, menfaatimize göre alarak teselli buluyor olabiliriz. Böyle bir Müslümanlığı, Allah kabul ediyor mu bunu sormalıyız.

Kardeşlerim,

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bir adım daha ileri gidiyor. Sılayı rahim nedir? Akraba ile bağ kurmak, aktif ilişki içerisinde olmaktır. Biz kendimizi savunmak için “iki bayramdır ben gidiyorum, onlar gelmediler. Hep ben telefon ediyorum, onlar aramıyorlar, ne gerek var, bu kadar da yüzüme dökülmez ki” diyoruz. Sılayı rahimsizliğimize gerekçe göstermeye çalışıyoruz. Aynı Müslüman’a “sen

camiyeye gidiyorsun, senelerdir filanca gitmedi, 'ben de bırakayım' diyor musun?" diye soruyorum. Herkesin namazı kendisinedir. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem "gelmedikleri hâlde git ki Allah seninle olsun" diyor. "Onlar kılmadı ben de kılmıyorum" demek var mı? Komşu oruç tutmadı, karşılıklı dairelerde oturduğumuza göre "ben de tutmuyorum" demek var mı? Benim dinim, benim namazım banadır. O isterse kırk sene bana gelmesin, ben halama, teyzeme gitmiyorum ki, ben Rabb'imın cenneti için puan toplayacağım bir teyzeye gidiyorum. O ister gelsin ister gelmesin, o da onun sorunu. Ben onun yeğeni, mahremi olduğum için onun da benimle ilgilenmesi gerekir ama bunu yapmıyorsa onun sorunudur. Ben o kılsın veya kılmamasın namazımı kılarım. Ben oruç tutarım, o ister tutsun, ister tutmasın, bu beni ilgilendirmez. Ben beni bilirim. Ben aferin almak için, bana elma versin diye gitmedim ki, Rabb'imın rızası için gittim.

Kardeşlerim,

Bu sılayı rahime aile boyu fors için bakanla Allah'ın rızası için bakan arasındaki farkın sonucudur. Benim cennet derdim var, cehennemden korkuyorum. Ben gelmeseler de giderim. Onun öyle bir derdi var veya yok bu onun bileceği iştir. Mantık bu mantık olmalıdır.

Kardeşlerim,

Sılayı rahim bir ibadettir. Bu ibadet bizim toplumumuzda ciddi zarar görmüştür. Ya sılayı rahimi yok sayarak ona zarar verdik ya da sılayı rahimi altından kalkılması güç bir iş hâline getirdik. Hâlbuki sılayı rahim; gönlünde onu unutmadığını hissettirmenin adıdır. Bu telefonla yapılabilir. İnternet üzerinden yapılabilir. İşe giderken camdan elini sallayarak yapılabilir. Tarlaya giderken uzaktan bağırıp 'merhaba' diyerek yapılabilir.

Sılayı rahim gidip akşam çay içmek demek değildir. Bir tepsi baklava yaptırıp baklavayı götürüp patlayıncaya kadar yedirtmek demek değildir. Sılayı rahim "seni unutmadım, yanındayım" demektir. Bunu telefon sağlıyorsa yeterlidir. Üç yılda bir görüşme sağlıyorsa üç yılda bir yapılması yeterlidir. Haftada bir gerekiyorsa haftada bir yapılması yeterlidir. Halan, deden seni hatırladığı, sana olumlu puan verdiği sürece sılayı rahim yerine gelmiş demektir.

Bu kadar ağır hükümlerin bulunduğu sılayı rahimi Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem şekillendirmeden gitmiştir. Yani altı ayda bir muhakkak gideceksiniz, evinde yatıya gideceksiniz, elin dolu çuvallarla gidin dememiştir. Önemli olan bunlar değil, külfetsiz gönül almaktır. Yeğen İstanbul'dan geliyor diye köyde seferberlik ilan ediliyor. Özel kalmalar, barınmalar ayarlanıyor. Sılayı rahime işgal orduları gibi geliyor. Bu, Sılayı Rahim'e benzemiyor, tufana benziyor. Telefon ediyor, "arabayı koyacak yer ayarlayın, ben geliyorum" diyor. Gönül almak için gittiğin yerde otel resepsiyonu gibi yer ayarlatıyorsun, buna Sılayı Rahim denmez.

Tekrar ediyorum, Sılayı Rahim, gidip kalmak, sofrada yemek yemek demek değildir. Sılayı Rahim; Allah'ın kurduğu bu nesep bağına unutmadığını, yanı başında olduğunu, gönlünde tuttuğunu hissettirmektir. Gitmen gerekiyorsa giderek, tutman gerekiyorsa tutarak, para vermek gerekiyorsa para vererek ne gerekiyorsa onu yaparak sılayı rahimi gerçekleştiririz.

Kardeşlerim,

Bu kadar önemli ve bu kadar pratik olan bir ibadet neden yapılamıyor biliyor musunuz?

Hayata bakışımızı para yönlendirdiği için bu durumdayız. İnsanlar zenginleştikçe zengin olmayı unutuyorlar. Fakirler ona başka türlü yanaşılıyor. Abdestsiz namaza gider gibi riya için amca ziyaretine gidiliyor. Mantık, Allah rızası üzerine kurulu olmayınca da sılayı rahim eciri oluşmuyor. Sılayı rahim ibadettir. Kibir, riya, ikiyüzlülük ona bulaştığı zaman sevabı, bereketi olmaz.

Kardeşlerim,

Biz, hacca gitmek için para biriktirir gibi bu sene yaşlı teyzemi ziyarete gitmek için de para biriktirmeliyiz. Çünkü bu da bir hac çeşididir ve kurayla da değildir. Kıyamet günü hacda kura çıkmamıştı diye bir özür olabilir ama akrabada olamaz. Mahrem olan birinci dereceden akrabayı önem sırasına koyup bu öneme göre çoluk çocuğun rızkını kesmeden, aileyi sıkıntıya düşürmeden, takatim kadar, riya bulaşmadan yapılmalıdır. Çoluk çocuğuna hayat boyu almadığın yiyecek çeşitlerinden koca bir paket yapıp sadece “İstanbul’dan geliyor maşallah” dedirtmek için riyakâr, gösterişli, külfet gerektiren, taksitlerini sonradan ödeyeceğin altından kalkılamayacak işler gerekmiyor. Hiçbir şeyin yoksa sadece selam vermek için git. “Bir şey getirmedin” derlerse onu insan der, Allah demez merak etme sen. Ama güçlü kuvvetli, varlığı yerinde biriysen, o zaman insaf et bir hediye götür. Çünkü hediyeleşmek de sünnettir.

Kardeşlerim,

Sılayı rahimin en önemli engellerinden biri de akrabalar arasında kurulmuş olan iş ortaklıklarıdır. Bu sebeple bu konunun içinde bir konu olmadığı hâlde bu konuyu zedeleyen bir başlık olduğu için uyarıyorum: Akraba arasında, kardeşler arasında, amca-yeğenler arasındaki şirketleşmeyi yabancıyla yapar gibi yapmak gerekiyor. Kurulurken akrabanın sıcaklığından istifa edip bırakılan boşlukları şeytan daha sonra akrabayı parça parça etmek için kullanıyor. Sılayı rahim yüzünden kıyamet günü başımız derde girdiğinde, onun nedenlerinden biri olarak da akrabalıkların iş ortaklıkları ortaya çıkacak. “Akraba iş ortaklığı yapmasın” diyemeyiz ama akraba iş ortaklığını akrabalığa göre değil, işin gereğine göre yapmalıdır. Çünkü insanoğlu bu, paraya ve menfaate girdikten sonra akraba tanımıyor, şeytan bunu bir fitne olarak kullanıyor.

Bu sebeple bir iş ortaklığı nedeniyle başına böyle bir sıkıntı geldiğinden, mesela; teyzesinin çocuğuyla kurduğu bir şirketten dolayı teyzesini de protesto eden birisi Allah’tan korkmalıdır. Onu bir kenara bırakıp teyzesinin evini ziyaret etmeli, elini öpmeli ve hak helallığı talep etmelidir. İslam’ı konuşuyoruz. Teyzeyle, halayla ilişki içerisinde olunmasının gerekliliğini emreden Allah’tır. Kuzenim bana kırk sene zulmetmiş olsa bile Allah’ın hatırı için anasıyla selamlaşır elini öperim. Mü’min bunu yapar. Kuzenine küsüp Allah’ın lanetini üzerine almaz. Akıllı davranmak gerekiyor.

Kardeşlerim,

Sılayı rahimin en önemli gereklerinden biri de fedakârlıktır. Bu fedakârlık sadece borç istediği zaman borç vermek değildir. Yeri gelecek gururundan da fedakârlık yapacaksın ki Allah için iş yapmış olasın. Gururumuzu, menfaatimizi feda edebilelim ki sılayı rahimi Allah’ın rızası için yapıyor olalım.

Kardeşlerim,

Bir ay içerisinde kaç vakit namaz kıldık, Ramazan’da kaç gün oruç tuttuk diye hesap yaptığımız gibi buyurun bu akşam evimizde eşlerimizle, çocuklarımızla, büyüklerimizle oturup sılayı rahim bilançosunu çıkaralım. Bu bilanço nasıl hesap edeceğiz?

Birinci derecede yakın akrabam yani evlenmem ebediyen haram olanlardır. Mirasına sahip olabileceğim, benim mirasına da onun sahip olabileceği akrabalarım ikinci derecedir. Sonra onların çocukları gelir. Bu şekilde küçük bir daireyi büyüte büyüte akraba tablosu çıkaralım. Mesela; bu akrabalarımın son bir senedir olan ilişkimi ölçeyim. Ne durumdayız? Ziyaret, telefon, internet üzerinden ilişki hangisinin olduğu önemli değil ama sılayı rahimde ne durumda olduğumuz önemlidir. Şuanda ben ona sorduğumda, “filanca senin yeğenin, filanca senin kuzenin” dendiğinde dudak mı büküyor, yoksa “Allah razı olsun geçen aramış hatırımı sormuştu” mu diyor? Böyle bir bilanço çıkaralım.

Bu bilançoda iki şeyi eksi yazalım. Bir; filancanın hastanede ameliyat olduğunu duydum, çoluk çocuk toplanıp yasak olduğu hâlde onun yanına gitmek için kapıda bekledik. Niye? “Gelmedi” demesinler diye. Bu sılayı rahim değil, gövde gösterisidir.

İki; cenazesi oldu, iş yerinden izin almadan cenazesi var diye gittin. O gömülürken, Yasin okunurken telefon görüşmelerini de yaptın, bunu da silelim. Bu da gövde gösterisidir. Sağken gidiyor musun gitmiyor musun ona bak. Öldükten sonra gerek yok. Bu gövde gösterilerini ve bunun benzerlerini liste dışı yapalım ve sılayı rahim bilançomuzu çıkaralım, namazdaki, oruçtaki, hacdaki gibi Müslümanlığımızı tartalım. “Allah oruçlarımızı kabul etsin” diye birbirimize iftar sofralarında dua ettiğimiz gibi sılayı rahimden sonra da eşler, çocuklar birbirlerine “Allah kabul etsin” demelidirler.

Kardeşlerim,

Bir mü’min, teyzesiyle telefonda görüştüktan sonra yanındaki eşi “Allah kabul etsin” diyorsa o zaman biz İslam’ı anladık demektir. Namaz kılıp seccadeyi topladığımızda beni gören “Allah kabul etsin” demiyor mu? İbadet yaptığım için diyor. Teyzemle görüşüp telefonu kapattığımda da ibadet yapmış olduğumdan dolayı “Allah kabul etsin” denilmelidir. Ablanla görüştün telefonu kapattın. Eşin, çocuğun “ne oldu, bir sıkıntıları var mıymış” diye sorduğunda “ablamı arayım dedim, sıkıntıları yok iyiymişler” deyip bitirirsen ibadet ettiğin hâlde “Allah kabul etsin” denmemiş bir mü’min olursun. Bu da henüz yol almaya devam etmemiz gerekiyor demektir.

Sılayı rahimi namaz gibi, oruç gibi ibadetleştirdiğimiz zaman dünya ve ahirette Allah’ın rahmeti daha yakın olacaktır, rızığımız daha çok genişleyecek ömrümüzün bereketini göreceğiz demektir.

Vel’hamdüli’llahi Rabb’il âlemin.